

OV KSČM DOMAŽLICE

K problémům hospodaření a politického programu naší strany z pohledu OV KSČM Domažlice – příspěvek k předsjezdové diskuzi

RSDr. Ladislav Urban

V čele okresní organizace stojím od března 1990. Za tu dobu stranu řídilo několik předsedů a na místě člověka odpovědného za ekonomiku strany se vystřídalo funkcionářů ještě více. Od počátku se hledali cesty k ekonomickému zabezpečení strany a způsoby oslovení občanů a poučení z politického vývoje do roku 1989.

Od počátku jsme usilovali o určitou centralizaci na úseku materiálního zabezpečení, zabezpečení uvolněných funkcionářů i vytvoření podmínek pro pomoc členům strany a občanům. Bohužel, tyto snahy nenašly nikdy v centru patřičnou odezvu, ale ani podporu jiných okresů. Většinou strana neprováděla ekonomickou činnost, ale pouze nějak hospodařila. Někdy lépe, jindy hůře. Také v oblasti politického programu jsme se chovali většinou jako strana mající povinnost se vyjadřovat úplně ke všemu a snažící se zachraňovat rozpad společnosti. To se nám nedařilo, protože jsme nedokázali občany přesvědčit, že jsme na jejich straně.

Chtěl bych se pokusit, pokud paměť dovolí, o několik zastavení v tomto dlouhém čase.

I.

V roce 1990 došlo ke zrušení vedoucích tajemníků OV a volbám předsedů OV. Zároveň jsme zajišťovali přechod strany z organizací na pracovištích do místních organizací. Musíme přiznat, že tento přechod se nezdařil. Většina pracovníků OV KSČ již tehdy neměla žádný zájem na převedení členů do místních organizací a hledala si svá nová zaměstnání. Následně jsme se připravovali na naši činnost po případném zákazu komunistické strany a vytvářeli záložní pracoviště. Ta jsme nakonec mohli zrušit, protože situace se konsolidovala. V té době se strana prezentovala jako samosprávná politická organizace a opustil se princip demokratického centralismu. Přesto jsme již v této době volali po centrálním nákupu materiálu a kancelářské techniky. Po jednom pokusu v roce 1990 však tato činnost nikdy nebyla uplatněna a tím strana za uplynulých 20 let přišla o značné prostředky. XVIII. sjezd KSČ kromě rozdělení strany na federativním principu řešil i situaci kolem deníku Rudé právo a přijal usnesení, že tento list zůstává tiskovým orgánem strany. Jak to dopadlo, víme. Proto i vznik HaNo byl přijat váhavě a mnozí členové je nikdy nepřijali za své. Zároveň jsme řešili – neřešili nepotřebný majetek KSČ. Tak dlouho a neúčinně, až byl přijat zákon FS o navrácení majetku KSČ lidu ČSFR. Ztratili jsme nejen mnoho potřebného majetku, ale i důvěru občanů, že jsme schopni a ochotni něco řešit.

II.

V dalším období se na pořad dostala možnost zakoupení nemovitostí v jednotlivých okresech pro práci strany. To se většinou podařilo tam, kde byla v místech snaha situaci řešit. Bohužel, některé objekty (jako náš) byly ve velmi špatném stavu. Proto jsme objekt za pomoci finančních prostředků od našich členů i od ÚV a hlavně díky tisícům brigádnických hodin našich členů dostali do obyvatelné podoby. Bohužel se nám nepodařilo získat ÚV pro podporu prodeje tohoto objektu a koupit jiného na lepším místě a v nesrovnatelně lepším stavu. Přesto se snažíme 100 let starou budovu, která je havarijně podmáčená, udržovat ve stavu provozu. Pokud jde o pojištění nemovitostí, to bylo centralizováno, pokud jde o daň z nemovitosti, platí ji každý okres sám. Opravy dělá sám a v rozsahu, na který má.

III.

Snaha o ekonomické zajištění činnosti strany a pomoc našim členům i občanům mohla využít i tzv. kuponové privatizace, na které si řada různých skupin přišla na pěkné peníze. My jsme se podíleli

na vzniku Českomoravského národního investičního fondu. Opět však nerozhodnost, strach a nevím co ještě způsobily, že jen malá část našich lidí vložila svoje akcie do tohoto fondu. Přesto fond pracoval dobře a k 15. 5. 1998 z něj vzniklo DDLA, které funguje dodnes. Ale ani sociální ani ekonomické záměry tohoto družstva jsme nepodpořili a neskloubili s naší ekonomickou činností. Podobně dopadla iniciativa kolem PASS. Na základě tohoto programu jsme v našem objektu vybudovali prodejnu textilu a obuvi a počítali s personální vazbou, že budeme prodávat i dělat politickou práci a zisk z prodeje pomůže politickou práci dotovat. Podobně např. v Klatovech započali s prodejem drogistického zboží. V té době bylo slíbeno ÚV zabezpečení levného zboží z dovozu.

IV.

Dalším krokem, který jsme několikrát požadovali, byla centralizace mezd uvolněných pracovníků, odborová organizovanost a kolektivní smlouva pro naše lidi. K tomu nikdy nebyla ochota. Dnes již pracovníky nemáme a nikdy mít nebudeme. Práci dělají vlastně brigádníci. Naše stanovisko ze dne 8. září 2010 k centralizaci mezd nebral nikdo v potaz. Nevíme, jak budeme řešit situaci kolem nárazových prací. Např. potřebujeme v jednom dni roznést letáky, rozřezat dříví, opravit odpad atd. Doteď jsme napsali dohodu a po odvedení práce ihned vyplatili peníze a odeslali strženou daň. Teď je tato problematika neřešena.

V.

Zajímavá je i problematika osobní dopravy. V současnosti kromě našeho okresu a PM mají ostatní okresy v kraji služební automobily. My jsme po odevzdání nových vozidel lidu ČSFR neměli nic. Pak jsme si pořídili za 8 000,- Kč starou Škodu 105 a později jsme získali staré, opotřebované vozidlo VAZ 2107 od HaNo. V roce 1997 okres zakoupil staré vozidlo Škoda 105L za 28 000,- Kč a od roku 2004 již vozidlo nemáme, protože veškeré ušetřené prostředky investujeme do staré nemovitosti v havarijním stavu. Pro zajištění politické práce jsme využívali soukromých vozidel členů strany za jednotnou sazbu na údržbu 3,50,- Kč za km bez náhrady PHM. Po vyhlášení loňské vnitřní směrnice je povoleno pouze proplácení spotřeby PHM, což činí asi 40% původní sazby a růstem cen PHM se tento poměr dále snižuje. Málokdo je ochoten za tuto cenu jezdit a vozit v osobním autě např. různý materiál apod. Je to nepoměr k ostatním okresům. Má-li okres služební automobil, jezdí dokud má na PHM a opravy. Nemá-li služební automobil, musí soukromý řidič kromě PHM zaplatit zákonné a havarijní pojištění, dálniční známku, ostatní provozní náplně, běžnou i větší údržbu a opravy atd. Je evidentní, že zejména ve volebním roce budeme bez dopravy. Šetřit škrtky je možné, ale hlavní je zajišťovat příjmy strany a řádné hospodaření. Problémem rovněž bude i stárnoucí park služebních automobilů. Otázkou je i celková hospodárnost autoprovozu na všech stupních.

VI.

Potřebná je i finanční pomoc členům v tíživých životních situacích. Ta je z našich takřka mizivých prostředků velmi těžce realizovatelná. Schválili jsme si vnitřní směrnici na poskytování finančních půjček našim členům ve zvlášť tíživých situacích. To můžeme realizovat maximálně do celkové výše půjček 15 000,- Kč, protože to tvoří 10% našich prostředků. Je to velmi málo. Ostatní pomoc je laicky právní a dále v oblasti sociální a daňové. Na víc není sil.

VII.

Pomoc ostatním občanům je možná maximálně v oblasti právní, sociální, daňové a katastru nemovitostí. Víc dělat nemůžeme. Řadoví občané potřebují pomoc a budou jí hledat stále víc. Odbory v okrese de jure existují, ale de facto nedělají pro lidi vůbec nic. Pomoc dalších neziskových organizací je také velmi omezená. Také vliv odborů celostátně klesá. Vláda je prakticky moc neuznává a dále se snaží jejich roli omezit.

Pokud jde o naše volební programy obcí, kraje i centra zajímají sice některé naše členy, některé studující, případně ostatní politické strany a možná BIS. Řadový občan však potřebuje pomoc a zastání a bude je potřebovat stále víc. Jak občany oslovit? Naše programy jsou rozsáhlé a málo konkrétní. V hlavních otázkách sice naznačujeme směr naší politiky, ale málo konkrétně a váhavě reagujeme na konkrétní podmínky.

Zajímavé je, že když jsem na VII. sjezdu KSČM přišel do návrhové komise s myšlenkou jasného a stručného oslovení občanů tím, že KSČM je pro to, aby stát plnil své funkce pro občany, bylo to shozeno s tím, že my žádný buržoazní stát podporovat nebudeme. Konkrétně jsem navrhol formulaci: "KSČM

respektuje Ústavu ČR a prosazuje její plné uplatňování v životě společnosti. KSČM podporuje takový stát, který bude plnit své základní funkce ve prospěch svých občanů“. Takže jsme neoslovili nikoho a teď se díváme na to, jak postupně současný stát mizí a pokud někoho podporuje, tak pouze ty nejbohatší. Vyjasněna není ani role státu vůči EU. EU si však ve větší míře uvědomuje důležitost ekonomiky na ostatní sféry společnosti.

VIII.

Podobně jako majetek strany v roce 1990 nejsme schopni řešit ani sídlo strany v Praze. Záležitost prodeje budovy ÚV byla na stole již při žalobě ministerstva dopravy na neplatnost jejího prodeje.

Již asi v roce 2004 jsme s. Grebeníčkoví na KR tlumočili naše obavy a návrhy k celé řadě otázek, včetně řešení této nemovitosti. Se vším souhlasil, ale nic se nezměnilo. Pokud jde o předmětnou nemovitost, argumentovali jsme nutností jejího prodeje a zakoupení nové, právně čisté nemovitosti, aby se vyloučila možnost vydírání naší strany.

Proč dáváme peníze na opravu objektu PV9, když nemáme jistotu jeho vlastnictví? Víme, že se může stát příčinou našeho ekonomického krachu?

IX.

Rovněž ekonomická samostatnost okresů dlouho vyhovovala, protože jsme v okrese sháněli prostředky kde se dalo. Tato oblast již je však po dvaceti letech také úplně jinde a dnes se velice těžko prostředky shání. Přitom se některé možnosti v minulosti mohly využít v daleko větší míře pro celou stranu.

X.

Podobně náš poměr k malému a střednímu podnikání, dnes malému podnikání a živnostníkům, je váhavý a nejasný, protože jak říkal bývalý předseda strany J. Svoboda, stále čekám na podnikatele, že přijde s lulkou a dá straně nějaké peníze. A ono nic. Ano, tato oblast je choulostivá a stále nemáme jasno, koho a jak podporovat. Většina živnostníků nám nevěří. Pokud tito nevidí náš přínos pro jejich podnikání, těžko můžeme očekávat jejich výraznou pomoc a podporu.

XI.

V okrese vznikl i projekt „Obsaďme internet“. Chtěli jsme odstartovat větší práci s tímto médiem. Bohužel, byli jsme opět odmítnuti. Náš názor byl a je, že v centru by měla pravidelně týdně stínová vláda využívat internetové televize k zaujímání politických postojů. A jaký je výsledek? Stále není. Myslím, že je chybou nevyužívat tohoto média, pokud jsme jinde mediálně blokováni. A lidé naše stránky navštěvují a názory je zajímají. Dokládají to i internetové přihlášky do KSČM.

XII.

Práce s mladými

Za uplynulých dvacet let se nepodařilo vytvořit systém práce s mladými. Dnes existuje komise mládeže ÚV KSČM a dvě uskupení mladých, která spolu doslova válčí. Není systém, není koncepce. Zejména se nepodařilo získávat mladé přes sportovní aktivity. Vše, co jsme zatím zkoušeli, se ukázalo jako málo účinné. Přitom víme, že přijímání nových členů a jejich výchova jsou pro stranu životně důležité.

XIII.

Spolupráce v rámci Evropy

Náš OV již dlouho spolupracuje s Německou komunistickou stranou v Severním Bavorsku. Spolupráce se zaměřuje zejména na antifašistické hnutí, výměnu zkušeností z politické práce, práci s mládeží a na spolupráci s odbory. V oblasti mládeže a odborů však nemáme na naši straně odpovídající partnery.

Pokud jde o stranu evropské levice, tak vztah k ní je jen na oficiální úrovni bez propojení dolů a zároveň nevíme, jak je možné ji využít v konkrétní práci. Spíše se jeví ochabování vzájemné spolupráce.

XIV.

Spojení parlamentních a stranických akcí

Jsem přesvědčen, že v nejdůležitějších oblastech musí jít naše činnost v zastupitelských sborech (zejména poslanecké sněmovně a zastupitelstvech krajů) shodně s činností stranické struktury a veřejnými akcemi. Příkladem, kdy se to podařilo, byl odpor vůči radarové základně v Brdech. Bohužel, výsledek jsme si nechali trochu vzít jak sdružením Ne základnám, tak ČSSD.

XV.

Dříve jsme byli zapojeni do obchodní činnosti společnosti Futura – komisní prodej knih. Dnes o obchodní činnosti nevíme nic. Prodej reklamních předmětů KSČM realizoval ÚV – dnes Futura – nemáme nic. Inzerce pro HaNo je právě vázána také na počet výtisků a proto se nám ji nedaří získávat. Teď jde i o ekonomické dopady do hospodaření firem. Pro posílení odběru jsme dělali řadu akcí, ale přesto odběr stále klesá. Tady zatím neznáme rychlý recept.

XVI.

Dlouhou dobu jsme volali i o posílení krajského prvku v návaznosti na ubývající členskou základnu a snižování finančních prostředků! Zatím se něco málo dělá v rovině formální. Hmotná podpora členy strany se stále snižuje nejen z důvodu ubývající členské základny, ale i důsledkem značného liberalismu ve výběru členských příspěvků.

Tato krátké zamyšlení by sice bylo možné libovolně rozvádět do dalších oblastí a větší šíře, ale má sloužit k tomu, abychom přispěli ke komplexnímu posouzení situace ve straně před VIII. sjezdem strany a snažili se současnou anarchii a chaos nahradit skutečnou koncepčností v ekonomických otázkách a politických cílech. Pořádek a jistota v ekonomických otázkách a stanovení závazných a reálných cílů jsou základem naší další činnosti. Je důležité na sjezdu oprášit vizi, zvolit cesty a stanovit postup. Po celostátní poradě předsedů OV KSČM a KR KSČM 17. března se musíme i konkrétně co nejdříve vyjádřit ke zde vysloveným nebezpečím.

Na naší krajské radě se hovořilo i o tom, že bychom měli navrhnout sami nějaká řešení, ale možná, že bychom dávali recept na něco, co je jinde již zavedeno lépe. Jsme ale ochotni se podílet na hledání cest k řešení.

Domažlice, březen 2011